

Række af Nar kun har været meget lidt Brug for den udvidede Havn. At den nu er for lille under Sisforhold som den sidste Vinters er ganske vist; men man maa lægge Mærke til, hvad der blev anført af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3de Valgfreds, at det kun er en Fjerdedeel flere af Fartøjerne, der kan finde Plads i den projecterede Havn, end hvad der nu ligger der. Jeg skal søie den høitærede Minister i at stemme imod hele Bevillingen. Indtil vi faae nærmere at vide, hvorledes Regjeringens egne Embedsmænd tænke om denne Sag, mener jeg, at vi ikke skulle bryde Hovedet mere med den. At vi for en By som Helsingør bør gjøre Alt, hvad rimeligt og fornuftigt kan være, indrømmer jeg, og dersom Helsingør kunde komme med et fornuftigt Forslag om at affjøre os den nuværende Statshavn og gjøre som Aalborg Commune har gjort, optage et Laan for at udvide og forbedre sin Havn, indrømmer jeg, at dette var et Forslag, man kunde høre paa. At der kan være visse Omstændigheder, hvor en større Havn ved Helsingør kan være ønskelig, er fuldstændig indrømmet, ligesaa vel som at der vel nutildags kommer et større Antal Dampskibe end for ti Aar siden, saaledes som det ærede Medlem anførte; men der er mig bekendt ikke nogen aarlig, ja jeg kunde sige femaartig Trang til en udvidet Havn ved Helsingør, og derfor mener jeg, at vi maae vel see os for, inden vi komme ind paa dette Project. Naar vi havde givet 1,200 Rbd. ud til Underjøgelse, og man derefter sagde: Lader os udvide Havnen, saa kunde vi ikke godt træde tilbage.

Indenrigsministeren: Der var et lille uskyldigt Ord i min sidste Udtalelse, som har berørt den ærede Folketingsmand for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds (A. Hage) meget stærkt; det var det lille Ord „dersom“, idet jeg sagde: „Dersom Hestebestanden skulde blive bortsolgt“. Han udtalte, at han ikke kunde tænke sig, hvorledes Stutteriet skulde blive nedlagt, hvad han jo meget stærkt haaber, uden ved Bort salg af Hestene. Jeg troer dog, at der er andre Maader, hvorpaa Stutteriet kan blive nedlagt som Statsinstitut, f. Ex.

derved, at man traf en Overenskomst med en enkelt Privatmand eller flere Privatmænd om at holde Stutteriet i et vist Antal Aar efter den nu eksisterende Plan og til ham eller dem at overlevere Stutteriets Bestand efter en Taxation med Forpligtelse til at aflevere det igjen paa samme Maade. Dette er imidlertid et Spørgsmaal af en underordnet Betydning; det, der ligger Bægt paa, er, at Stutteriet kan saaledes, som jeg har tilladt mig at udtrykke det i den Skrivelse, jeg har sendt til Udvalget, blive nedlagt paa en oeconomic og hensigtsmæssig Maade. Dette skeer efter min Mening bedst ved i næste Sessjon at forelægge et Lovforslag for Rigsdagen. Jeg troer i Modsetning til den ærede Rigsdagsmand, at Realisationen af Hestene bedre finder Sted om Vinteren end om Sommeren. Der kan ikke ret vel finde Realisation af Følhopper Sted før efter den 1ste Jult, og realiserer man Bestanden f. Ex. i December og Januar Maaaned ere Føllene enten saaledes, at Plebhaverne kunne doume om dem, eller man har ialtfald Sikkerhed for, om Hopperne ere drægtige, alt sammen Momenter, som have Indflydelse paa Priserne. Forøvrigt kan det ærede Medlem være rolig for, at der fra Indenrigsministerens Side vil skee bestemte Skridt for at opfylde, hvad jeg har sigtet til ved at stille mit Endringsforslag. Der er ingen Grund til at tvivle om min bedste Villie i saa Henseende, og jeg antager, at en kommende Indenrigsminister vil søie sig bunden ved mine Udtalelser; men ialfsald har jo Rigsdagen det i sin Magt til næste Sessjon paa en eller anden Maade at fremkalde en Omordning af Stutteriet. — Det samme ærede Medlem var ligeledes ikke tilfreds med mine Udtalelser i Anledning af Helsingørs Havn og kaldte dem beklagelige, forsaavidt de vare satte i Forbindelse med Drefundstoldens Aflysning. Jeg troer, at det ærede Medlem har lagt en Betydning i mine Udtalelser, som der slet ikke var eller ret vel kunde lægges ind i dem. Jeg har ikke med et Ord omtalt eller med en Tanke tænkt paa juridiske Forpligtelser, jeg har kun henledet det høie Things Opmærksomhed paa, hvorledes man i andre Lande vilde betragte Forholdene ved Helsingør, dersom de